

Crkva sv. Cirila i
Metoda
Izvedba: »Stabat
Mater«
G. B. Pergolesija

Uzorna i precizna izvedba Pergolesija

Iako još nije počelo ljeto, ipak se već održavaju koncerti u crkvenim ambijentima našeg grada. Tako je u prepunoj prekrasnoj crkvi svetog Cirila i Metoda u Gornjem gradu krajem ožujka i početkom travnja nastupio vokalni ansambl »Collegium pro musica sacra« izvođači djela »Stabat mater« Giovannija Battiste Pergolesija. Nema sumnje da među talijanskim majstorima 18. stoljeća posebno mjesto pripada upravo Pergolesiju, čije će melodije kasnije i sam veliki Stravinski obraditi i transponirati u svojoj »Pulcinelli«. Ne treba smetnuti s uma da je upravo Pergolesi svojom ljupkom operom »Služavka gospodarica« unio veselje i živost na opernu pozornicu kao suprotnost onim skladateljima njegovog vremena koji su skladali u patetičnom i plačljivom stilu. Bez obzira na veliku popularnost upravo ove operne jednočinke, toliko puta izvođene na mnogim opernim pozornicama svijeta, ipak želim ustvrditi da po dubini misli i tretmanu vokalnih dionica Pergolesijev »Stabat mater« predstavlja vrhunsku vokalnu skladbu. »Collegium pro musica sacra«, koji za sobom već ima cijeli niz izuzetnih nastupa

i koncerata, prišao je ovom teškom zadatku savjesno i znalački. Visoki muzikalitet pjevača ovog ansambla uz pažljivo vodstvo dirigentice Imakulate Malinke i profesionalni nastup poznatog gudačkog kvarteta »Pro arte« (S. Orlando, M. Kralj, M. Miletić i Z. Svaglič) urodio je sasvim natprosječnim rezultatima. Ako ovom sudu pribrojimo i učešće dviju istaknutih i profinjenih solistica sopranistice Vere Puhlovski i mezozopranistice Cecilije Pleše, kao i nastup orguljašice Hvalimire Bledšnajder, lako je zaključiti da je i zgrebačka glazbena publika odmah osjetila kvalitetu ovog izvođenja i odazvala se u velikom broju na sva tri koncerta. Ono što posebno treba istaknuti jest disciplina i ozbiljnost prilikom izvođenja i onaj potrebni balans i ujednačenost između zbora s jedne i solista i kvarteta s druge strane. Na kraju koncerta izvedena je i Lukačićeva skladba »Canite et psallite« s Krešimir Svendom na continuum i pod dirigentskim vodstvom Imakulate Malinke. Publika je na sva tri koncerta mladim glazbenicima priredila prave ovacije, pa će to sigurno biti podstrek za daljnje koncerte i nastupe.

Siniša Hrestak

Zakrabuljeni »Krabuljni ples«

Nakon vrlo neujednačene Barezine postave Mozartove opere »Carobna frula« i vrlo uspješnog Belamarićevog viđenja Donizetijeve opere »Ljubavni napitak« dočekali smo konačno i dugo najavljivanu obnovljenu predstavu Verdijeve opere »Krabuljni ples« na sceni Opere Hrvatskog narodnog kazališta u Zagrebu.

Moram odmah konstatirati da su postignuti rezultati vrlo mršavi i da mogu zadovoljiti samo one gledaoce koji vrlo površno poznaju operu ili opet one koji od operne predstave traže uistinu ono najminimalnije.

Glavni »krivci« za vrlo minorni rezultat su dirigent Nikša Bareza i redatelj predstave Petar Šarčević. Glazbena komponenta predstave bila je toliko nedorađena i nesolidno spremljena da se orkestar na čelu s diri-

gentom tijekom cijele predstave doslovno lovio sa zborom i solistima izazivajući pregršt neritmičkih mjesta ili sasvim proizvoljnih tempa. Činilo se da prisustvujemo malo boljoj generalnoj probi na kojoj bi trebalo još mnogo retuširanja, posebno u orkestru koji je uglavnom nastojao osloboditi se obilja Verdijevih nota.

Pravu zbrku je stvorila režija P. Šarčevića. Gotovo statični zbor, žive slike u drugoj slici, nepotrebno ilustrativno hodanje solista za vrijeme kratke uvertire trećoj slici, nekakvo kazalište s nepomičnim i nezainteresiranim zborom i »hodajućim« baletom u posljednjoj slici uz nepotrebno mijenjanje imena već toliko ustaljenih u opernoj praksi doprinijelo je samo tome da svaki solist ili član zbora radi na sceni upravo ono što mu tog trenutka padne na pamet! Majstora rasvjetelice A. Augustinčića bih prije nazvao majstorom tame,